

فورم‌های «مونوماتیک»*

بسیاری از قطعات موسیقی، که «حجی» قابل توجه را بوجود می‌آورند، در طبقه بندی ساختمانهای موسیقی، در زمره فورمهای مونوماتیک (یک تمی) قرار می‌گیرند. لفظ «مونوماتیک» که در اینجا از استعمال آن گزیری نیست، چندان روشن و مفهومی باشد چه کلیه قطعات موسیقی واقع در این «طبقه» صاحب چنین معنایی نیستند و از این جهت این کلمه ناچار محتاج توضیح بیشتری است؛ نخست می‌بایست حداقل چهار رشته یا Class کپوزسیون واقع در این «طبقه» را تشخیص داد و از یکدیگر تفکیک کرد: یکی جملات و ترکیبات کوچک و بسط داده نشده‌ای چون سروردهای مذهبی و حماسه، تصنیف‌های محلی، بالادها و قطعات سازی است که بسط در آنها با تکرار عین ترکیبات و جملات صورت می‌گیرد. دوم قطعاتی که با آنها نام Binaire اطلاق شده است مثل موومانهای از سبک‌های سبک باروک Baroque و اکثر رقص‌های قرون هفدهم و هیجدهم، که بجای «ترکیب دو بخشی» خود، اساساً مونوماتیک هستند. سوم فورمهای کنتربوانی

* بر خود لازم میدانم که بدینوسیله از معاضدت‌های فراوان دوست ارجمند آقای م. فاطمی که مرا در تهیه این مقاله بسیار یاری کردند و همچنین از متون مستفی که در این زمینه در اختیارم نهادند سپاسگزاری کنم

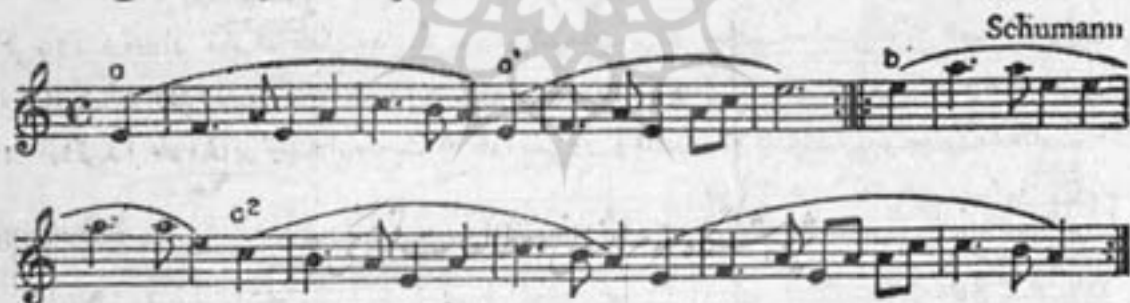
چنگیز مشیری

متعدد و مختلف الشكل، فی المثل فوگ و Invention، و سرانجام در دستة نهائی این چهار رشته، تم و واریاسیون را باید ذکر کرد. از این عده، فوگ، تم و واریاسیون علی الخصوص قابلیت آنرا دارند که بصورت متنوع، و حدودی تقریباً دلخواه، در تصنیف بکار برده شوند و از اینجا میتوان در آنها تفوق مصالح تاتیک را بر سایر فورم‌های کمپوزیسیون مشاهده کرد.

بسط و کش یا Expansion فورم‌های «پریودی» (بوسیلة تکرار ساده یا تغییر جملات و پریرودها) مبنای کمپوزیسیون «پریود» (۱)

بسیاری از قطعات کوتاه بوده است که آهنگسازانی چون شومان، برامس، گریک، ریشار اشتراوس، اسکریابین و غیره برای پیانو تصنیف کرده‌اند. در این قطعات «مضمون تاتیک» مهمترین جزء را اشغال میکند و ضروری نمی‌ناید که در آنها «بسط تاتیک» یا واریاسیون را گنجانید. وجه افتراق این قطعات از سایر قطعات مشابه با برشردن ایسده‌های ملودیک واضح، روش‌ها موزیک و ریتمیک خاص و تکنیک واریاسیون‌های ساده و در عین حال جالب توجه آن‌ویکی دودیکر از خواص مشخصه این گروه چندان دشوار نیست.

قطعه «رمانس کوچک» از «آلبوم برای نوجوانان» اثر ربرت شومان مثال بسیار خوبی است که یک «بسط دو پریرودی» را بوسیلة تکراری ساده مینمایاند. ملودی که در مثال اول ذکر شده است روی فرم معروف $a \ a1 \ b \ a2$ بناگشته و برای ایجاد یک «Codetta» به جمله نخستین آن یک واریاسیون سومی هم افزوده‌اند، در این فرم ساده بعلت تکرار، هر نیمه‌ای از آن دو برابر مدت حقیقی خود بطول می‌انجامد و این تکرار با علامت ریتمیسیون در روی نت‌های مثال نشان داده شده است.

در «Arietta» که اولین جزء «قطعات نغزلی» (اپوس ۱۲) گریک آهنگساز نروژی را تشکیل میدهد، بسط یک قطعه «چهار جمله‌ای - دو پریرودی» بوسیلة کش‌های طولیل‌کننده جملات و تکرار آنها بطور متغیری حاصل شده است. از ظاهر ملودی برمیآید که تمام قطعه تکرار گشته است ولی جمله سوم بهنگام تکرار (میزان ۱۷-۱۸) از لحاظ ارتفاع پایین‌تر از حالت قبلی خود می‌باشد، و برخلاف آنچه که در توضیح «پریود دو بل» در مثالی از شومان گذشت، هیچ کشی در تکرار این قطعه پیش نمی‌آید مگر در پایان آن که یک کادانس Deceptive (میزان ۲۰) جانشین تکرار جمله نهائی می‌گردد.

هسته اصلی قطعه «رضایت» از «صحنه‌های کودکی» (اپوس ۱۵) اثر شومان که در آن نیز چون کارناوال اپوس ۹ و مناظر جنگل اپوس ۸۲ شومان علاوه بر فن پیانو تحقیقات فلسفی و روانشناسی بسیار نشان داده است، روی یک پریمود منفرد ۸ میزانی است که میزان دوم آن طبق فرمول $a \ a$ بر میزان اول بنا شده است. لذا عنصر تمانیکی، که موتیف تمام قطعه را بوجود می‌آورد، در چهار میزان نخستین این قطعه نهفته است و همچنانکه از مثال ۳ برمی‌آید جمله دوم این پریمود از موتیف جمله اول ساخته شده بدین ترتیب که از دو اکتاو پایین آغاز میشود و بطرف کادانس پیش می‌رود و بعد از تکرار کامل این پریمود، شومان برای جالب ساختن این قطعه ملودی را از گام لا ماژور به گام فا ماژور می‌برد و برای بار سوم آنرا تکرار می‌کند و جمله فینال و نهایی را طوری ترتیب داده است که کادانسی در تونالیته تونیک اصلی بوجود آمده است.

قطعه کوچک دیگری که در آن مودولاسیون و تغییر مقام حائز اهمیت بسیار است
 قطعه Träumerei (ابوس ۹)، شماره ۴ اثر اشتراوس است. یک جمله چهار میزانی
 و یک جمله متضاد دو میزانی مصالح ملودیک تمام این قطعه را تشکیل میدهند. خاصیت
 مشخصه و بخصوص این اثر در مودولاسیون از گام سی ماژور به گام دو را فثاده سی بمل
 ماژور است. استفاده از این گام در جمله b (میزان ۲۳) است و صعود سریع و ناکهانی
 تونالیتیه که به بازگشت جمله a در میزان ۳۱ منتهی میگردد از جمله نکات جالب توجه
 این قطعه محسوب میشود و نیز کشش طویل جمله ای در میزان ۲۶ از این مقوله است.
 عامل جدائی و بازگشت به تونیک اصلی در این قطعات وسیله ایست که فورم های
 مونو تاتیک را به طرح های سه بخشی یا آنطور که اصطلاح کرده اند «ترنری» Ternaire
 نزدیک کند. در مثال چهار قسمتی، از Träumerei اثر اشتراوس بعنوان نمونه
 ذکر شده است اما از آنجائی که مطالعه قطعات موسیقی بدون استماع خود آنها غالباً
 مفید فایده نیست، بی گمان باید بآن نیز چون سایر قطعاتی که مثال آورده شده است
 گوش فراداد.

Strauss

The image shows a musical score for Strauss's Träumerei. It consists of six staves of music. The first staff is marked 'Strauss'. The music is in 3/4 time and G major. There are several annotations: 'extension' is written under the second and third staves, and 'etc.' is written at the end of the sixth staff. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

از قطعات شایان توجه دیگر در این زمینه، قطعه Poème (ابوس ۶۹ شماره

يك) اثر اسكریا بین است که از نظر مطالعه در كشش های مختلف، ساختمانهای مونتاتیک، تشخیص کادانس ها، روابط جملات و ضرب و غیره اهمیت بسزا دارد.

در مطالعه فورم های مونتاتیک به برخی از سویت های

فورم های بینر

Binaire

رقص دوره باروک که اکثراً برای کلاوسن و پیانو و

سازهای کلاویه ای تنظیم شده اند بر میخوریم که اغلب متعلق

به باخ و هندل می باشند و امروزه تا اندازه ای مهجورند

اما گفتنی است که شناسایی این قوالب و فورمها از نظر اینکه قسمتی از همین سویت های

باروک، یعنی نمونه، درسنتی های کلاسیک جامی خاص برای خود اشغال کرده اند مهم و

در خور غور است.

موومان های مستقل و منفرد سویت های شیوه باروک به فورم Binaire (دو

بخشی) ساخته میشود؛ قسمت اول بایک کادانس نهایی و علامت تکرار مشخص میگردد،

قسمت دوم که آنها به نوبه خود تکرار می شود، اندکی از قسمت اول طولانی تر

است، بطوریکه دیاکرام کلی این فورم را میتوان بصورت زیر رسم کرد:

آنچه از این طرح کلی مستفاد میشود اینست که وجود حرف «A» در قسمت

دوم نشانه ایست که این قسمت مایه ملودیک خود را از قسمت اول اخذ کرده است،

در حالیکه عدد «۱» که در جوار این حرف قرار گرفته دلیل و نماینده واریاسیون و

تغییری در این ملودی است. قسمت اول در اکثر موارد و تقریباً همیشه در تونالیت

منسوب به تونیک اصلی پایان می پذیرد و این تونالیت معمولاً «دومینانت» است، گرچه

هنگامیکه موومان اصلی در گام مینور باشد میتوان تونالیت هم تونیک ماژور منسوب بآن را

استعمال کرد. قسمت دوم نیز در یک تونیک منسوب به تونیک قبلی آغاز میشود و در حالیکه

از اجزاء و موتیف های بلندتر تم اصلی استفاده می کند روی یک سری مدولاسیون و

تغییر مقام - که در آنها می توان چندین تونیک دیگر را هم بکار برد - تکیه کرده و

بنا شده است. مقارن اختتام این بخش، مایه اصلی باز مراجعت میکند و موومان بایک

کادانس تونیک بانجام میرسد.

برخلاف فورمهایی که تا بدینجا مذکور افتاد، رقص های باروک به سبک و استیل

خاص کنتربان ساخته می شوند بدین معنی که صداها و اصوات و نغمات مجزی دوره های

تقریباً مستقل را چه از لحاظ ملودیک و چه از نظر ریتمیک طی میکنند و از این جهت

شونده باید چنان قادر به تشخیص اصوات باشد که اجزاء تم اصلی را نه در صداهای

بالا (که در اینحال غالباً مونتر میباشند) بلکه در اصوات متوسط یا پائین هم درک کند.

موومانها معمولا فقط از دوصدا بنا شده‌اند و اجزاء تم‌ها از یکی بدیگری پرتاب و منتقل می‌گردند. استفاده تنها از موتیف‌ها یا اجزاء تم‌ها در قسمت دوم چنانچه گذشت مشخص فورم بولیفونیک Binaire است. این تکنیک Fragmentation همراه با ارتقا، و تغییر مراکز تونالیت از بسیاری جهات شبیه بهمان تغییراتی است که در بسط و دولوپمان قسمت‌های کوناگون سنفنی بکار میرود و اگر تم‌های موجود در قسمت دوم را درست چون تصویری که در آینه ایجاد می‌شود معکوس کنیم تضاد Contrast نوینی حاصل خواهد گشت که در فورم‌های Binaire باخ همانند فراوان دارد.

بخش دوم فورم بینری بعد از پاساژ و مدولاسیونی که شرحش گذشت، گاهگاهی شامل تکرار دقیق و کامل شروع تم در تونیک اصلی است که در اینحال آنرا فورم بینر مدور باگرد Binaire Ronde می‌گویند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

در شماره‌های آینده:

- ✦ فورم‌های دو بخشی و سه بخشی
- ✦ آهنگ‌های مربوط به تشریفات و مراسم خاص عامیانه
- ✦ «وردی» و «پوچینی»